

1.2.3

15a (משנה ג) → 16a (דיינו)

1. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: דברים פרק ו פסוק ד
 2. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: דברים פרק ו פסוק ו
 3. וידבר משה והפנהים הלוים אל כל ישראל לאמר הִסְפַּת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך: דברים פרק כז פסוק ט
 4. ... שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הוין: שאלו ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הוין: משלי פרק ל פסוק טו-טז
 5. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: דברים פרק ו פסוק ט
 6. וכתב את האלות האלה הפהן בספר ומחה אל מי המרים: במדבר פרק ה פסוק כג
 7. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך וביתך ובקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: דברים פרק יא פסוק יט
 8. בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: תהלים פרק סח פסוק טו
 9. פנחלים נטיו כגנת עלי נהר פנחלים נטע ה' פארזים עלי מים: במדבר פרק כד פסוק ו

I ק"ש technique of משנה ג'

- a If: he read and didn't hear what he was saying:
- i הלכה - fulfilled (ר' יהודה) ת"ק
 - ii not fulfilled ד' יוסי
 - 1 Reason: שמע implies that you have to hear what you are saying
 - (a) interprets שמע as meaning "understand", allowing reading in any language
 - (b) agrees but infers both from שמע
 - iii quotes ר' יהודה ברייתא – one must hear ר"מ "ק"ש ר"מ permits, as per v. 2 (לב) alone is sufficient
 - iv Analysis: of 3 related הלכות:
 - 1 Taking תרומה: a deaf (non-mute) shouldn't take, but if he does so, it is valid
 - (a) Alternative: a חרש may take תרומה *ab initio*
 - 2 יוצא א: a person shouldn't say ברכת המזון silently but if he does so, he is יוצא
 - 3 מגילה חרש: a חרש isn't יוצא if he reads מגילה
 - v Conclusion:
 - 1 ברה"ז and תרומה: ר' יהודה who לכתחילה requires one to hear what they say, בדיעבד validates
 - 2 מגילה: ר' יוסי who invalidates silent readings
 - 3 ד"מ: permits לכתחילה a reading to be done silently
 - vi Final ruling: follows ר' יהודה – and ר' יהודה quoting ר"מ!
 - 1 Explanation: it is a desideratum to recite aloud; but he is יוצא after the fact if said silently
 - vii Application (ר' יוסף): dispute only applies to ק"ש, but all other מצוות require hearing as per v. 3
 - 1 Challenge: rulings above, which involve other recitations
 - 2 Rather: dispute only regarding ק"ש, due to v. 1; but regarding other מצוות – יוצא;
 - (a) V3: understood to refer to תורה תלמוד
- b If: he read but didn't enunciate clearly and correctly
- i fulfilled – הלכה (as per יאשיה) ד' יוסי
 - ii not fulfilled ד' יהודה
 - 1 Tangent (ר' יאשיה): homiletic interpretation of v. 4 as proof of התורה מן המתים
 - 2 Tangent (תנא דבא): v. 5 implies entire פרשה must be written, as opposed to v. 6, which (according to ר' יהודה) only requires imprecations be written (in מגילה סוטה), not commands
 - 3 Application (v. 7): must distinguish between words that end with open vowel or same consonant as beginning of next word (examples – אף – וחרה)
 - (a) Homily: v. 8; בפרש should be read as "when one enunciates" and צלמון as צלמונות
 - 4 Tangential אגדה: v. 9 juxtaposes "rivers" with אהלים (tents?) – just as a river can make the טמא → טהור, so the tents of study can elevate one from "guilt" to "innocence"
- c If: he read out of order (למפרע) – not fulfilled
- d If: he read and made a mistake – must go back to point of error and continue from there
- i Details (בית מדרשו של ר' יוחנן in תנא): if he doesn't know where he made the error
 - 1 If: he was in mid-paragraph, return to beginning of paragraph
 - 2 If: he was between פרשיות – go to ראשון פרק
 - ii Response (ר' יוחנן): only if he hadn't begun ... ירבו; but if so, his verbal habits can be relied upon and he must have completed שני פרק